

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. VI. Expenduntur geminæ Pilati voces: Ecce homo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

caedamorem & vitia, non moveamur gradu, non ab-

nes Lichostrotos vocat, Hebraeis Gabata dicebatur. Hic genibus nixi ambulacra & propylaea marmoreis columnis distincta, insignioribus duabus, ad quarum unam Pilatus ad alteram Christus stetit. Hic in arcu lapideo etiamnum legitur incisum: Tolle, tolle, crucifige. Cetera, quod Adrichomius testatur, fugientibus & ex eis litteris legi non possunt.

Cur Christus a Pilato tam saeviter flagellatus fuerit turbis ex alto spectandus. In eum igitur, quem diximus, locum, una cum reo suo ascendit Praefes, & quod credibile, coccineam vestem illam paululum reducens, ut corpus foedissimè vulneratum, ab omnibus probe posset conspici, breve illud, sed sensu plenissimum, pronuntiavit: Ecce homo.

Cum ergo Pilatus in omnem se partem versasset, tentassetque omnia, Christo in libertatem asserendo; visum est denique movendis animis futurum illud efficacissimum, si tam saeviter flagellatus sisteretur turbis ex alto spectandus. In eum igitur, quem diximus, locum, una cum reo suo ascendit Praefes, & quod credibile, coccineam vestem illam paululum reducens, ut corpus foedissimè vulneratum, ab omnibus probe posset conspici, breve illud, sed sensu plenissimum, pronuntiavit: Ecce homo.

Nunc ergo, Christiani, respicite & levate capita vestra. En spectaculum luctuosissimum! En, ut Dux noster pro paludamento vetus scissumque ostrum, pro galea spinas, pro clavâ cannam, pro lorica tergum pectusque flagris disceptum monstrat. Hoc habitu in illam palatii projectionem venit, ut ab omni populo spectari commodè posset. Huc Christus cogebatur ascendere, qui praedeliqum animi vix pedibus poterat consistere. Clemens Alexandrinus militaris praefici moris mentionem injiciens, Regem recens creatum, inquit, milites congestis vestibus aut clypeis sublimem imposuerunt. Ita Jehu in regem uncto festinaverunt, & unusquisque colens pallium suum posuerunt sub pedibus ejus in similitudinem tribunalis. Ita Rex noster in alium educitur. Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Hic Romanus Praefes succinctissimè ad populum ut populatorans dixit: Ecce homo. Saltem agnoscite miserabilem hominem, non vultis Messiam aut Regem.

4. Reg. 6. 9. lens pallium suum posuerunt sub pedibus ejus in similitudinem vers. 13. tribunalis. Ita Rex noster in alium educitur. Exiit ergo Joan. 6. 19. Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Hic Romanus Praefes succinctissimè ad populum ut populatorans dixit: Ecce homo. Saltem agnoscite miserabilem hominem, non vultis Messiam aut Regem.

Ecce homo: Minimum, putate eum hominem, rationis usi vobis non dissimilem; quod si non hominis, at saltem humanitatis rationem habere, hominum omnium miserimus, calamitosissimus est.

Ecce homo, quamvis similior videri possit pecudi, cui pellis detracta. Si canem aut domesticam animantem cerneretis tot moribus sauciatam, misericordiae aliquid ei tribueritis; en hominem plagis & vulneribus praene confectum, miseratione profecto dignum.

Ecce homo, qui non lege ac more vestro triginta novem, aut summum quadraginta plagas accepit. Romano ritu flagellatus, plagis innumeris concisus est. Praetorianus miles meus hic aliquid ultra iusta est ausus. Vide-te nuda & cruentas costas.

Ecce homo, num adhuc vobis metuendus, ne regnum afficeret, ne tyrannidem occupet, ne reges sua sede deturbet? aspiciat coronam, scriptum, purpuram. Vos accusatus illum, quod iactaverit se Filium Dei, en quam miser homo, imò vix homo est, aut filius hominis.

Ecce homo, vos eum appellatis malefactorem, ego hominem, ut vos homines aliquantum mitigem. Quod si homines estis, non belluae, aliquid humanitatis homini tam miserabili exhibete. Si quid peccavit, satis id luit. Suppliciiis gravioribus vix locus. Quis adamas ligat vestra pectora? vel saxum, nedum homo, sentiat tam acerbam hominis sortem. Qui in calamitosum est misericors, meminit sui. Magnum crudelitatis genus est, quocumque modo saevire in innocentem.

Ecce homo, caro & frater vester est. Hebraeus est, inter vos natus, apud vos educatus; ideo illum ad vos produxi, ut eum pro homine, imò pro cive agnoscat. Mysteriorum

Hac Pilatus è sua mente pronuntiavit. Multo plura mysteria spiritus divinus per Pilatum, ejus rei ignarum, nobis significavit. Quae licet, ea summatim complectimur.

Ecce homo, tu, o homo, haec vulnera debuisses excipere.

Mysteria plura per has voces, Ecce homo, nobis S. Spiritus significavit.

Alumbrat Christum sanguine vestimentum, quod Christi Corpus, Ecclesiam, convelat. Hae ipsa etiam purpura designat immortalitatem vestem, quam post omnium ad vitam reditum induent beati. Hae vestis ultra quinque millia annorum latebat perdita. Diabolus eam furatus fuerat in paradiso. Et videte altitatem vasferimi veteratoris. Ed illam abdidit, ubi nemo mortalium, nec suspicione quidem motus, quaesisset. Quis enim putasset in Pilati domo hoc furtum absconditum? Hoc ajo: Quis credidisset de vindicanda humanæ gentis libertate, in Pilati praetorio agendum, & totum praene negotium illic transigendum?

Luc. cap. 15. vers. 6.

An Christus fuerit crucifigens & pallio.

Ecce homo, tu, o homo, haec vulnera debuisses excipere.

pere, tibi hæc debebantur supplicia. Sed iste, quem cernis, homo tuum fungitur munus, tuam omnem culpam in se derivavit, pro te fidejuberet & satisfactus damni infecti. Unde pro te factus est homo, qui te fecit hominem.

Ecce homo, qui de caelo missus est, ut te doceret iter ad celum, per suipsum despicientiam, submissionem, patientiam. Ecce homo, quem æternus Pater & tuum tibi donavit Redemptorem, & constituit iudicem. Ecce homo, qui fecit cenam magnam, & vocavit multos. Hic ille homo est, de quo vel hostes ipsi dicebant: Hic homo signa multa facit. Hic ipsissimus est, de quo fatidicus Caiphas dixit: Quia expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo. Ecce homo, quem toties in clamaveras æger; Hominem non habeo. Ecce, hic ille ipse homo est, quem vocas; te venit sanaturus suo sanguine.

Luc. cap. 14. vers. 16.
Ionn. cap. 11. vers. 47.
Ibid. v. 50.

Coloss. 2. v. 3. & 9.

Ecce homo, & filius hominis, sed & Filius Dei, in quo sunt omnes thesauri sapientia & scientia absconditi, in quo omnis plenitudo divinitatis corporaliter inhabitat, formam tamen servat accipiens, ut servos assereret in libertatem. Homo est, non humano more habitus, sed ferino, ut magis crederes ferarum dentibus, quam hominum manibus laceratum.

Exod. 2. 39. vers. 1.
Heb. cap. 7. vers. 2.
Ibid. cap. 9. vers. 12.

Ecce homo, non plebejus, sed Jessæ stirpis, sanguinis regii, Sacerdos magnus, Aaron verissimus, cocco & purpurâ vestitus, sanctus innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior calis futurus, qui non per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introibit semel in sancta.

Ecce homo, qui vestit omnia, non potest tegere sua vulnera, ut tegat tua peccata: foris minus quam homo, intus plus quam Angelus; ex hominibus assumptus ad Dei dextram sessurus.

Ecce homo, non rosis sed spinis coronatus, non veste Aralica, sed iudicâ purpurâ indutus, non scepro sed arundine insignitus, quem homines ut stultum irridebant: hic ipse æterna est Sapientia, quæ universum Orbem condidit & gubernat.

Prov. cap. 8. vers. 31.

Ecce homo, omnium hominum humanissimus, ipsa humanitas, cujus delicia sunt esse cum filiis hominum. Cui Angeli ut Ecclesiæ sponso coronam ex auto & gemmis, aut certe floribus odoriferis imponere debuissent, huius homines scelestissimi ferrum ignominiosissimum è verbis impresserunt.

Math. 2. 11. vers. 29.

Ecce homo, qui perfectissimum est archetypon obedientia, submissionis, modestia, charitatis, patientia, qui virtutum omnium absolutissima est idea, qui omni vitâ, jam verò maximè coram auditorio tanto, velut artium atque scientiarum compendium docens, Discipule, inquit, a me, quia mitis sum & humilis corde.

Ecce homo, qui supremum tribunal suum inter nubes collocabit, vivorum ac mortuorum, Orbis totius iudex æquissimus, formidabilis malis omnibus. Qui seipsum Patri sedit & monstrat, dum illum populo Pilatus, & quidem his ipsis Pilati verbis: Ecce homo, ecce mi Pater tuum filium; in mea vulnerè flecte oculos. En, ego ille homo sum, qui pro omnibus hominibus hæc infanda libenter patior & morior. Tu illis propter hunc hominem parce, qui & plura & graviora pati paratus est.

Gen. 1. 49. vers. 10.
Aggæ 1. 2. vers. 8.

Ecce homo, si & nobis hominibus vilissimis loqui liceat, & querere: O celestis Pater, num iste homo est, cui ad Jordanem & Thaborem vox tua testimonio fuit, Hic est filius meus dilectus? Jam ubi testibus maximè opus videtur, nulla vox, nulla nubes, columba nulla innocentia suffragatur. Jam nullus Moses, sed nec Elias ullus quidquam testimonii adfert. Num, obsecro, ille ipse est, qui mittendus erat, desideratus cunctis gentibus, ipso innocente Adamo innocentior? Vide, mi Pater, utrum tunica filii tui sit, an non, cruenta hæc vestis, quam gerit hic homo.

Ecce homo, ô Mater & Virgo afflictissima, Ecce homo, estne hic tuus filius? an eum etiamnum agnoscis?

Num ille ipse est, quem fasciis ligasti, quem in præsepel reclinasti? nunc alas habere fascias, jam funibus ligatur, paulo post in cruce reclinandus. Num, obsecro, hic ille duodennis adolescens fuit, quem in templo inter Doctores invenisti? quem diversis locis concionantem sapientius audisti vis eum recipere in filium? Ecce homo, hominum omnium afflictissimus, desertissimus. Non est sanè, non est homo iste speciosus forma præ filiis hominum.

Ecce homo, ô Angeli, spiritus beatissimi, vos ipsi jam iudicete, num reus isto vincetas, foedissimum in modum caelus, horribili veptero redimitus, homo ille sit, de quo divinus Plates cantaverit: Ministi eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum. Ignominia & dedecore undequaque circumdatus est. Nunc sanè opportunissimum erit interrogare: Quid est homo, aut quid est filius hominis?

Ecce homo, ô Petre, qui præteritâ nocte voces emisisti in omnem vitam penitendas, penitens hunc hominem intueri. Recordaris utique te semel iterumque acertitum dixisse: Non novi hominem; suscipe, queso, & Math. 16. 17. hunc hominem in edito stantem mirè deformatum fixissimis oculis contemplare, an forè illum noveris. Sed si heri negasti & pernegasti, idque iurejurato confirmasti, quod non novisses hominem, multò minus hodie illum nosse poteris, jam homini dissimillimum. Et sanè vel oculatissimus quisque juraverit, non esse eum hominem, qui die hesternâ, tibi ô Petre, aliisque undecim condiscipulis tuis pedes laverit, & in epulum corpus & sanguinem suum apposuerit.

Quam diversa super hoc uno homine sententia feruntur. Ecce homo, clamor Pilatus, miseratione dignissimus. Ecce homo, clamor Judæus, crucem meritissimus, homo scelestus, seductor, malefactor. Ecce homo, clamor ethnicus, tor ægorum medicus, jam seipsum curare non potest. Ecce homo, clamor diabolus, quem hominum famulam & probrum feci, qui noluit aut non potuit lapides mutare in panes. Ecce homo, Gabriel Archangelus clamor, Altissimi filius, in domo Jacob in æternum regnaturus. Ecce homo, clamor è turbâ Virgo-Mater, ecce B. N. M. filius meus, propter homines homo factus, propter mis mortales moriturus. Ecce homo, clamor è caelo Pater, verus homo & verus Deus; ab æternitate meus filius, pro humanæ gentis salute in terram ad crucem tollerandam missus. Et quid tu anista mea de hoc homine dicis? Exquisitissimè delibera, quid super hoc homine responsi sis datura.

§. VII. Verius explicatur Christi coronari & ad populum producti spectaculum.

Narrat beatus Joannes, hominem à triginta & octo annis ægrum in Salomonis porticu aquæ motum expectasse, ut in eam primus descenderet: sed à celerioribus aliis impeditum, id solum querelæ ad Christum attulisse. Domine hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Bono sis animo, mi æger, reperimus hominem, & tibi, & agris omnibus. Romanus Præfex publicè ex alto proclamavit: Ecce homo. Nemo igitur deinceps conqueratur amplius: Hominem non habeo, nam Ecce homo, qui in sublimi adstat Pilato, is in sui sanguinis piscinam te mittet. Innumere hæcenus audiebantur querimonie. 1. Aegritudine oppressi aut solatiis destituti clamabant antehac; ille quidem, Hominem non habeo qui mihi serviat; iste autem, qui me soletur. Sed, ecce hominem, qui utrumque præstet exactissimè. 2. Queriebantur officii & muneribus vacui; Hominem non habemus, qui nos in majus provehat, & ad honores extollat. Quid clamatis pueruli? Ecce homo, qui nos omnes ad ælissimam sedem dignitatis efferat. 3. Qui calumniis opprimitur innocens, vociferatur; Hominem non habeo qui me adjuvet, qui patrocinetur. Desine plorare.